

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 365/2024
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радована Новаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 104/23 од 11.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 732/23 од 10.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радована Новаковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 104/23 од 11.10.2023. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 732/23 од 10.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 104/23 од 11.10.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) ЗКП и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и пет месеци у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 732/23 од 10.01.2024. године одбијене су као неосноване жалбе главног јавног тужиоца ОЈТ у Ужицу и браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Ужицу К 104/23 од 11.10.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Радован Новаковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења поднетог захтева произилази да га

подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, другом већу или преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, наводећи да када је реч о кривичном делу насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, у конкретном случају, нема елемената наведеног кривичног дела из разлога што насилничком понашању нису присуствовали грађани, већ један једини грађанин, а из његове активне улоге коју предузима не произилази да код њега постоји узнемиреност и угроженост. Надаље, умишљај учиниоца је био усмерен искључиво ка вршењу насиља према конкретном лицу – оштећеном, а не ка значајнијем угрожавању спокојства унапред неодређеног броја грађана. Бранилац наводи и да, што се тиче кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ, није испуњен ни један елемент кривичног дела. Наиме, окривљени није предузео радњу извршења која се састоји у одузимању туђе покретне ствари, нема намере стицања противправне имовинске користи, не постоји елемент кривице односно умишљаја и свест о противправности, нити постоји нарочито дрзак начин извршења крађе. По наводима захтева, у радњама окривљеног, може се радити само о кривичном делу утаја из члана 207. став 5. КЗ и кривичном делу лака телесна повреда или прекршају из области кршења јавног реда и мира.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани, из следећих разлога:

Према чињеничном опису у изреци првостепене пресуде и утврђеном чињеничном стању, окривљени АА и ББ, су дана 02.03.2023. године, око 22,00 сата, у ..., у улици ..., дрским и безобзирним понашањем, вршењем насиља према другом и изазивањем туче, значајније угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, тако што у тренутку када је оштећени... заједно са окривљеним ББ кренуо да окривљени помери своје возило..., које је претходно непрописно паркирао у улици, тако да оштећени није могао да прође својим возилим, а окривљени АА је у стању једноставне акутне алкохолне напитости лаког до средњег степена, у коме је његова способност да схвати значај и последице свога дела била умањена у небитном степену, свестан свога дела чије извршење је хтео и свестан да је његово дело забрањено са леђа ... пришао оштећеном...ухватио га руком за раме и затим му задао ударац песницом у пределу главе од ког ударца је оштећени пао на тло, након чега га је окривљени АА више пута ударио рукама и ногама док је исти лежао на земљи... након чега је оштећени у једном тренутку успео да устане са тла и почео да бежи у правцу своје куће, али су га окривљени ... суслигли у близини степеништа које води у кућу, након

чега га је неко до окривљених ударио песницом у потиљак од ког ударца је оштећени поново пао на тло, након чега су окривљени оштећеном задали више удараца рукама и ногама по телу, при чему је окривљени ААу једном тренутку узео у руке лопату за снег..., а потом истом лопатом замахнуо ка оштећеном..., након чега су испустили лопату, па је окривљени АА оштећеног ухватио рукама око врата и прибио га уз возило које је било паркирано испред куће и при томе оштећеном задао неколико удараца коленом у пределу тела, када је наишао сведок ВВ и склонио окривљеног АА од оштећеног, којом приликом је оштећени задобио лаке телесне повреде..., окривљени АА, дана 02.03.2023. године, око 22.30 сати у ..., у улици ..., на нарочито дрзак начин одузео туђе покретне ствари, у намери да њиховим присвајањем себи прибави противправну имовинску корист, тако што је након претходног догађаја, а када га је сведок ВВ склонио од оштећеног ГГ и након што су из куће истрчали родитељи оштећеног и његова сестра., кренуо ка врху улице и видевши мобилни телефон марке..., власништво оштећеног, који је приликом напада на оштећеног истом испао поред његовог возила, сагео се и узео мобилни телефон оштећеног, а затим се удаљио са одузетим мобилним телефоном, прибавивши на тај начин себи противправну имовинску корист у вредности одузетог мобилног телефона..., свестан свога дела чије извршење је хтео и свестан да је његово дело забрањено, при чему је могао да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима.

У овако описаним и утврђеним радњама окривљеног, супротно наводима захтева, стичу се сва обележја, како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоји у дрском и безобзирном понашању, вршењу насиља према другом и изазивање туче, затим последице дела која се састоји у значајнијем угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, као и квалификаторне околности тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, наносење лаке телесне повреде оштећеном приликом извршења основног дела, као и сва објективна обележја кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 3) КЗ одузимање туђе покретне ствари на нарочито дрзак начин, тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног, који је обухватао и свест о забрањености дела

По налажењу овога суда радње које је окривљени предузео критичном приликом на јавном месту – улици, на начин који је описан у изреци правноснажне пресуде, наневши при томе оштећеном лаке телесне повреде представљају вршење насиља према другом, изазивање туче и дрско и безобзирно понашање окривљеног, којим радњама је проузрокована забрањена последица дела – значајније угрожавање спокојства грађана који су се ту нашли, пре свега сведока ВВ и породице оштећеног и теже ремећење јавног реда и мира. Такође у изреци правноснажне пресуде су описане радње из којих произилази да је окривљени на нарочито дрзак начин одузето туђу покретну ствар у намери да себи прибави противправну имовинску корист, обзиром да се након завршеног напада на оштећеног, док је на улици породица оштећеног, вратио и узео мобилни телефон оштећеног који је приликом напада на њега истом испао поред његовог возила.

Из наведених разлога су наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву, у преосталом делу указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, а што није дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па се Врховни суд у оцену ових навода захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радована Новаковића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић